

N. 94 — 2203

[S-C — 36081]

6 JULI 1994. — Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap

De Vlaamse regering,

Gelet op het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, inzonderheid artikel 6, § 1 en 11;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting, gegeven op 16 juni 1994;

Gelet op het advies van de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gegeven op 22 februari 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat elke rechtsonzekerheid tussen de overgang van de oude procedure en de inwerkingtreding van de nieuwe procedure moet vermeden worden, dat alle recente aanvragen tot investering reeds zijn geadviseerd met het oog op de toepassing van de nieuwe decreetsbepalingen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, dat de uitvoering van deze investeringen en in het bijzonder voor de dringende werken en de brandbeveiligingswerken niet op zich kan laten wachten, dat elke onzekerheid in het investeringsbeleid zijn weerslag zal hebben op de prijsbepaling, daardoor vele initiatieven zullen afgeremd worden, en de noodzakelijke infrastructuuruitbouw zal uitblijven, om deze redenen moet onverwijld uitvoering worden gegeven aan de decreetsbepalingen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor de Persoonsgebonden Aangelegenheden;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin;
Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° Fonds : het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, opgericht bij decreet van 27 juni 1990;

2° initiatiefnemer : rechtspersoon die zorg- en dienstverlening organiseert in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, bedoeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

3° investering : kosten voor bouw-, uitbreidings- en verbouwingswerkzaamheden, aankoop, uitrusting of apparatuur door initiatiefnemers, met uitzondering van de aankoop van grond;

4° investeringssubsidie : subsidie van het Fonds als bijdrage in de kostprijs of de financiering van de investering door een initiatiefnemer;

5° subsidiebelofte : principiële verbintenis, geldig voor een bepaalde periode, ten aanzien van een initiatiefnemer om een investeringssubsidie toe te kennen;

6° subsidiebeslissing : verbintenis om voor een investering een investeringssubsidie toe te kennen;

7° project : het deel van de geplande infrastructuur, zoals omschreven in het masterplan, waarvoor de initiatiefnemer een subsidiebelofte of een subsidiebeslissing vraagt;

8° projectfase : één van de hoogstens vier delen van een project waarvoor een subsidiebeslissing getroffen kan worden, deze vier delen kunnen zijn : a) de ruwbouw; b) de technische uitrusting; c) de afwerking en d) de uitrusting en de meubilering;

9° masterplan : globale en beschrijvende schets met kostenraming van de door de initiatiefnemer geplande infrastructuur afhankelijk van de doelgroep, de capaciteit, de uitvoeringstermijnen en toekomstige ontwikkelingen, met daarbij een financieel plan in verhouding tot de verwachte exploitatie;

10° nieuwbouw : een hele of een gedeeltelijk nieuwe bouwconstructie met een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden; een nieuwbouw bevat steeds een ruwbouw;

11° uitbreiding : een nieuwe bouwconstructie die aansluit bij een bestaande constructie met een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden;

12° aankoop : de verwerving van een gebouw dat in aanmerking komt voor een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden; bij een aankoop wordt enkel de venale waarde van het gebouw zonder de grond in aanmerking genomen, een aankoop komt enkel in aanmerking voor een subsidiebelofte of een subsidietoelage als deze noodzakelijk gepaard gaat en gevolgd wordt door verbouwingswerkzaamheden;

13° verbouwing : elke materiële ingreep, met uitzondering van de onderhoudswerkzaamheden en de door slijtage noodzakelijke vervangingswerkzaamheden, tot verbetering of vernieuwing van een gebouw met een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden, of dat voor een dergelijke functionele bestemming in aanmerking komt;

14° beschutte werkplaats : een door het Fonds erkende voorziening die tot doel heeft bij voorrang bij dit Fonds ingeschreven personen met een handicap te werk te stellen;

15° centrum voor beroepsopleiding : een door het Fonds erkende voorziening die tot doel heeft bij voorrang bij dit Fonds ingeschreven personen met een handicap een beroepsopleiding, omscholing of herscholing te bieden;

16° oriënteringscentrum : een door het Fonds erkend centrum of dienst voor gespecialiseerde voorlichting bij studie- of beroepskeuze, die zich inzonderheid richt tot personen met een handicap;

17° revalidatiecentrum : een door het Fonds erkend centrum of erkende dienst voor de functionele revalidatie van personen met een handicap. Intramurale centra zijn met behoud van hun administratieve en budgettaire autonomie opgericht in de schoot van een voorziening die onder toepassing van de wet op de ziekenhuizen valt; de extramurale centra staan organisatorisch los van deze ziekenhuizen;

18° internaten voor minderjarigen : door het Fonds erkende voorzieningen die onder het internaatsstelsel zorgen voor huisvesting, onderhoud, behandeling en opvoeding van de bij artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten bedoelde personen met een handicap die minder dan 21 jaar oud zijn;

19° semi-internaten : door het Fonds erkende voorzieningen die onder het semi-internaatsstelsel zorgen voor huisvesting, onderhoud, behandeling en opvoeding van de bij artikel 3, § 1 van voormeld koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 bedoelde personen met een handicap die minder dan 21 jaar oud zijn en niet schoolgaand zijn;

20° tehuis voor kort verblijf : een door het Fonds erkende voorziening die voor een korte periode in dag- en nachtopvang voorziet voor personen met een handicap, bedoeld bij artikel 3, § 1 van voormeld koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967;

21° gezinsvervangend tehuis of tehuis voor werkenden : een door het Fonds erkende voorziening voor permanente opvang en begeleiding van volwassen personen met een handicap, bedoeld bij artikel 3, § 1, categorie 13 van voormeld koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, die bekwaam zijn om tewerkgesteld te worden in het gewone of beschutte bedrijfsleven;

22° bezigheidstehuis of tehuis voor niet-werkenden : een door het Fonds erkende voorziening voor permanente opvang, begeleiding, medische en paramedische behandeling en verzorging van volwassen personen met een handicap, bedoeld bij artikel 3, § 1, categorie 13 van voormeld koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, die niet kunnen werken, ook niet in een beschut arbeidsmilieu; de nursingtehuizen zijn hierbij inbegrepen;

23° dagcentrum : een door het Fonds erkende voorziening die onder het semi-internaatsstelsel zorgt voor het aanbieden van arbeidsvervangende activiteiten aan meerderjarige personen met een handicap, bedoeld bij artikel 3, § 1, categorie 13 van voormeld koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, die niet kunnen werken, ook niet in een beschutte werkplaats;

24° observatiecentrum : een door het Fonds erkend centrum voor observatie, oriëntering en medische, psychologische en pedagogische begeleiding voor personen met een handicap dat minderjarige, verstandelijk of karaktergestoorde gehandicapten in internaatsverband opneemt met het oog op een multidisciplinair onderzoek dat inzonderheid betrekking heeft op de neuro-psychiatrische, psycho-pedagogische en sociale aspecten van de handicap;

25° thuisbegeleidingsdienst : een door het Fonds erkende dienst voor gehandicapten, zoals bedoeld bij artikel 2, 2° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 februari 1990 houdende de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor thuisbegeleidingsdiensten, zoals bedoeld in artikel 3, § 1bis van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten;

26° dienst voor zelfstandig wonen : een door het Fonds erkende dienst voor fysiek gehandicapten, zoals bedoeld in artikel 2, 3° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor diensten voor zelfstandig wonen van gehandicapte personen, zoals bedoeld in artikel 3, § 1bis van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967;

27° dienst voor begeleid wonen : een door het Fonds erkende dienst, zoals bedoeld in artikel 2, 1° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 houdende de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor diensten voor begeleid wonen van mentaal gehandicapten zoals bedoeld in artikel 3, § 1bis van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967.

HOOFDSTUK I. — Bouwtechnische en bouwfysische normen

Art. 2. De algemene bouwtechnische en de bouwfysische normen waaraan de infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de voorzieningen voor sociale integratie van personen met een handicap moeten voldoen om voor een investeringssubsidie in aanmerking te komen zijn :

1. de geldende reglementering inzake brandveiligheid;
2. de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 mei 1977, genomen ter uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek;
3. de minimum eisen inzake thermische isolatie van woongebouwen zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991;
4. de NBN-normen uitgegeven door het Belgisch Instituut voor Normalisatie V.Z.W. en het Belgisch Elektrotechnisch Comité;
5. het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming;
6. het Algemeen Reglement inzake elektrische installaties;
7. de type-bestekken van de Staat opgesteld door het ministerie van Openbare Werken, thans ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur;
8. de reglementering inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening
9. de Vlaamse reglementering betreffende de milieuvergunningen.

Art. 3. De specifieke bouwtechnische en de bouwfysische normen waaraan de infrastructuur met een functionele bestemming in de sector van de voorzieningen voor sociale integratie van personen met een handicap moeten voldoen om voor een investeringssubsidie in aanmerking te komen zijn :

- § 1. Een beschutte werkplaats moet minstens 10 m² per in aanmerking genomen werknemer beslaan.
- § 2. Een centrum voor beroepsopleiding moet minstens 12,5 m² per in aanmerking genomen opleidingsplaats beslaan.
- § 3. I. Een oriënteringscentrum moet de privacy van de onderzochte personen waarborgen door voldoende lokalen ter beschikking te stellen zodat elke persoon met een handicap die zich aanmeldt in een afzonderlijk lokaal onderzocht kan worden.

II. Een oriënteringscentrum moet minstens 150 m² beslaan per technische equipe voor oriëntering die vijf personen omvat. De oppervlakte wordt vermeerderd of verminderd in verhouding tot de in aanmerking genomen getalsterkte van de technische equipe. De oppervlakte wordt vermeerderd met 30 m² per observatiezaal waarvan het gebruik als noodzakelijk wordt erkend.

§ 4. I. Voor een revalidatiecentrum moet de infrastructuur voldoen aan de bouwtechnische en bouwfysische normen die toelaten dat het centrum, gelet op de aard van de verstrekte revalidatie en van de in revalidatie opgenomen personen, voldoet aan de reglementaire verplichtingen inzake hygiëne voor de verplegingsinrichtingen, aan de normen opgelegd door de wetgeving op de ziekenhuizen en aan de normen die inzake functionele revalidatie door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering worden opgelegd.

II. Een revalidatiecentrum moet minstens 12 m² per in aanmerking genomen opnamecapaciteit beslaan, zonder rekening te houden met de gymnastiek- en sportzalen, sportvelden en installaties voor collectieve hydrotherapie met zwembad of gelijkaardige installaties.

§ 5. Internaten voor minderjarigen.

I. Normen die van toepassing zijn op alle internaten voor minderjarigen :

1. Specifieke normen voor de algemene hygiëne van de gebouwen.
 - a) De voorziening moet in een rustige en gezonde omgeving opgericht worden.
 - b) De gebouwen moeten geregeld onderhouden worden, en vochtigheid of doorsijpeling dient te worden bestreden.

c) De temperatuur in de kamers moet, ongeacht de weersomstandigheden, 18 tot 20° bevragen, er mag niet verwarmd worden met een open vuur, en het verwarmingssysteem mag stof noch gas verspreiden.

d) Alle lokalen moeten geventileerd en verlucht kunnen worden; voldoende elektrische verlichting en een doeltreffende noodverlichting zijn noodzakelijk.

e) Er moet voldoende drinkwater in het gebouw voorhanden zijn.

f) In of in de nabijheid van de slaapkamers en van de zitkamers moeten voldoende sanitaire installaties voorhanden zijn in lokalen die voldoende geventileerd kunnen worden.

Deze sanitaire installaties omvatten ten minste :

- 1 w.c. per 10 personen met een handicap die ouder zijn dan 3 jaar;
- 1 aan de grootte aangepaste w.c. per 5 kinderen die tussen 8 maanden en 3 jaar oud zijn;
- 1 extra w.c. of urinoir per 10 personen met een handicap die van het mannelijk geslacht zijn;
- 1 bad of stortbad per 10 personen met een handicap die ouder zijn dan 3 jaar;
- 1 bad per 6 personen met een handicap die jonger zijn dan 3 jaar;
- de baden moeten uitgerust zijn met beweegbare handdouches met warm en koud water; ze moeten op een verhoogstuk gemonteerd zijn om de verzorging door het personeel te vergemakkelijken;
- er moeten voldoende kleedtafels voorhanden zijn;
- 1 wastafel met stromend water in een gemeenschappelijke kamer per 3 personen met een handicap;
- 1 wastafel met stromend water per individuele kamer;
- voldoende afzonderlijke sanitaire installaties voor de bezoekers en het personeel.

g) De voorziening moet over een voldoende huishoudelijke inrichting beschikken. De keuken en eventueel de was- en linnenkamer moeten zo ingericht zijn dat ze geen hinderlijke geuren en dampen verspreiden en ze mogen niet rechtstreeks in verbinding staan met de ziekenkamers. In de voorzieningen die een afdeling hebben voor kinderen jonger dan 3 jaar, dient er een zuigflessenkamer met sterilisatieapparatuur voorhanden te zijn;

h) De voorzieningen voor 30 of meer personen met een handicap moeten beschikken over afzonderlijke lokalen voor ziekenverzorging en voor de afzondering van personen met besmettelijke aandoeningen of van personen van wie men het vermoedt, ten belope van één bed per 25 personen met een handicap. Die lokalen moeten afzonderlijke sanitaire installaties en een eigen dieetkeuken hebben; zij moeten over de nodige middelen beschikken om lokalen, kleren en beddegoed te ontsmetten, of op de regelmatige medewerking van een ontsmettingsdienst kunnen rekenen.

2. Specifieke normen voor huisvesting van de personen met een handicap. De ruimte bestemd voor die personen dient te bestaan uit :

a) individuele of gemeenschappelijke slaapkamers met voldoende oppervlakte.

De gemeenschappelijke slaapkamers zijn opgedeeld in eenheden van maximum 11 bedden, die ten minste 80 cm van elkaar verwijderd staan; de oppervlakte bedraagt minstens 3 m² per kind jonger dan 3 jaar, 5 m² per kind van 3 tot 10 jaar en 8 m² per kind ouder dan 10 jaar.

Individuele kamers hebben een minimum oppervlakte van 8 m².

De kamer van de bewaarder moet dicht bij de slaapzalen liggen en nachtverlichting is noodzakelijk;

b) een zitkamer aangepast aan de behoeften van de personen met een handicap (eetkamer, speelkamer, woonkamer) met een totale minimum oppervlakte van 4 m² per persoon met een handicap; deze zitkamer staat los van klaslokalen en werkplaatsen. Het personeel moet over voldoende afzonderlijke zitkamers kunnen beschikken.

3. Specifieke normen voor opvoeding en behandeling van de personen met een handicap. De voorziening dient te beschikken over :

a) een medische afdeling met ten minste een ruimte voor de geneesheer, ingericht als lokaal voor klinisch onderzoek;

b) een lokaal bestemd voor de administratie en de sociale dienst;

c) klaslokalen die voldoen aan de normen van het ministerie van Onderwijs, als de voorziening een pedagogische opvoeding verstrekt;

d) een lokaal bestemd voor psychologische onderzoeken, met het benodigde materiaal;

e) lokalen bestemd voor de revalidatie met het nodige materiaal dat voldoet aan de moderne technieken, aan de vereisten van de doelgroep en aan de verstrekte revalidatie.

II. Normen die van toepassing zijn op de internaten die minderjarigen opnemen van de categorieën 1, 2, 5, 6, 8, 9 en 12 zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, onverminderd de normen bepaald onder I.

a) de voorzieningen met verdiepingen moeten over voldoende personenliften beschikken;

b) in de gangen dienen mogelijk alle oneffenheden van het vloeroppervlak, treden, trappen en andere hindernissen zoveel mogelijk te worden geweerd; gangen en trappen dienen van handgrepen voorzien;

c) een voldoende aantal w.c.'s moeten breed en ruim genoeg zijn om er met rolstoelen en duwwagens te kunnen binnenrijden; zij moeten van steunstaven voorzien zijn;

d) de baden, stortbaden en wastafels moeten gemakkelijk toegankelijk zijn;

e) de voorziening moet over lokalen voor kinesitherapie, fysiotherapie, hydrotherapie en ergotherapie beschikken, met een uitrusting, apparatuur en instrumentarium die aan de hedendaagse technieken beantwoorden.

III. Normen van toepassing op de internaten die minderjarigen opnemen van de categorieën 3 en 4, zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, onverminderd de normen bepaald onder I.

a) de voorzieningen met verdiepingen moeten over voldoende personenliften beschikken;

b) de voorziening moet beschikken over een kinesitherapielokaal en over een adequaat ademhalings- en zuurstofapparaat.

IV. Normen van toepassing op de internaten die minderjarigen opnemen van de categorie 7, zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, onverminderd de normen bepaald onder I.

1° Voor de voorziening die zich richt tot spraak- en gehoorstoorden :

a) dient te beschikken over een lokaal voor audiometrie, voorzien van een akoestisch isolatiesysteem dat de individuele revalidatie van het gehoor en van de spraak mogelijk maakt;

b) bij de bouw van de voorziening dienen speciale maatregelen te worden getroffen om de voortplanting van de trillingen en lage frekwentiegolven te vermijden.

2° Voor de voorziening die zich richt tot gezichtsgestoorden :

- a) bij de bouw en inrichting van de voorziening dienen speciale maatregelen te worden getroffen om al te hel of blindend licht te vermijden;
- b) de gemeenschappelijke kamers dienen te worden onderverdeeld in kleine individuele eenheden waar men het materiaal en de uitrusting bij de hand heeft.

V. Normen van toepassing op de internaten die minderjarigen opnemen van de categorieën 10 en 11, zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, onverminderd de normen bepaald onder I.

- a) het toezicht op de slaapzalen zal vergemakkelijkt worden door het oordeelkundig gebruik van glazen panelen;
- b) elke verzorgingseenheid dient te beschikken over een verzorgingslokaal met een badkuip;
- c) de afval en vuil linnen dienen in hermetisch gesloten recipiënten te worden weggevoerd om geurhinder te vermijden, of ter plekke verbrand;
- d) in de nabijheid van de slaapzalen moeten een zitkamer en een aanrechtkeuken worden ingericht voor de uitreiking van het eten;
- e) om bij goed weer frisse lucht te hebben, dienen er terrassen en binnenplaatsen te worden aangelegd.

VI. Normen van toepassing op de internaten die minderjarigen opnemen van de categorieën 10 en 14, zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, onverminderd de normen bepaald onder I.

- a) in afwijking van de bepalingen van § 5, I, 2°, a), zijn de gemeenschappelijke kamers ingericht in kleine eenheden van ten hoogste 3 tot 6 personen met een handicap;
- b) de individuele en gemeenschappelijke kamers worden zo ingericht dat het toezicht er gemakkelijk is; hiervoor maakt men oordeelkundig gebruik van zgn. veiligheidsglas;
- c) de deuren van de kamers en slaapzalen moeten naar buiten opendraaien;
- d) de vensters mogen slechts een kleine regelbare opening hebben.

§ 6. De semi-internaten :

I. Onverminderd de normen bepaald in § 5, I, met uitzondering van de normen onder § 5, I, 1°, f) en h) en 2°, a), zijn de normen die van toepassing zijn op alle semi-internaten de volgende :

1° in de nabijheid van de zitkamers moeten voldoende sanitaire installaties voorhanden zijn in lokalen die voldoende geventileerd kunnen worden.

Deze sanitaire installaties omvatten ten minste :

- 1 w.c. per 20 personen met een handicap;
- 1 urinoir per 20 personen met een handicap die van het mannelijk geslacht zijn;
- 1 wastafel met stromend water per 6 personen met een handicap;
- voldoende afzonderlijke sanitaire installaties voor de bezoekers en het personeel.

2° de voorziening moet over een bed beschikken dat speciaal bestemd is voor de ziekenverzorging De profylactische maatregelen bedoeld in § 5, I, 1°, h) zijn hierop van toepassing.

II. Naargelang de categorie van de in het semi-internaat opgenomen personen met een handicap, zijn de normen bepaald in § 5, II tot en met VI van toepassing.

§ 7. Voor de tehuizen voor kort verblijf zijn de normen bepaald in § 5, I, met uitzondering van de normen onder § 5, I, 3°, c) tot en met e) van toepassing.

§ 8. Voor de gezinsvervangende tehuizen zijn de volgende normen van toepassing :

- a) de tehuizen bestaan uit zelfstandige eenheden van maximum 30 personen met een handicap;
- b) ze moeten ingericht worden binnen of in de nabijheid van een agglomeratie die werkgelegenheid aan de bewoners biedt;
- c) ze moeten over gemeenschappelijke en individuele kamers beschikken. Elke gemeenschappelijke kamer mag niet meer dan 4 bedden hebben en haar oppervlakte moet minstens 6 m² per bed bedragen; de individuele kamers moeten een minimumoppervlakte van 8 m² hebben;
- d) ze moeten beschikken over een dagverblijfzaal en een eetzaal. De dagverblijfzaal moet een oppervlakte hebben van minstens 3 m² per persoon, de eetzaal van minstens 1,5 m² per persoon;
- e) ze moeten over degelijke sanitaire installaties beschikken, die ten minste omvatten :
 - 1 vaste wastafel met stromend water per 2 bedden voor de bewoners die in een gemeenschappelijke kamer verblijven;
 - 1 vaste wastafel per individuele kamer;
 - 1 bad of stortbad per 10 personen;
 - 1 w.c. per 10 personen;
 - de bewoners moeten overdag gemakkelijk hun handen kunnen wassen; vaste wastafels worden hiervoor in de nabijheid van de w.c.'s en de eetzalen geplaatst;
- f) ze moeten over een behoorlijk uitgeruste keuken beschikken;
- g) het verwarmingssysteem moet, ongeacht de weersomstandigheden, in een temperatuur van 20° kunnen voorzien;
- h) het bureau voor de directie, de behandelingskamer, de spreekkamer voor de bezoekers en de lokalen voor het logies van de verantwoordelijke bewaker moeten een gezamenlijke oppervlakte van 60 m² hebben;
- i) de tehuizen die andere dan mentaal gehandicapten opnemen, moeten de nodige architectonische voorzieningen treffen om de veiligheid en de vlotte circulatie van de personen met een handicap te verzekeren.

§ 9. De bezigheidstehuizen.

I. Voor alle bezigheidstehuizen zijn de normen die bepaald zijn onder § 5, I, van toepassing, met uitzondering van de norm bepaald in § 5, I, 3°, c). Om te voldoen aan de specifieke normen inzake opvoeding en behandeling van de personen met een handicap, moet het bezigheidstehuis bovendien beschikken over een werkplaats voor bezigheid en ergotherapie.

II. Naargelang de categorie van de in het bezigheidstehuis opgenomen personen met een handicap zijn de normen bepaald in § 5, II tot en met VI van toepassing.

§ 10. De dagcentra :

I. Voor alle dagcentra zijn de normen die bepaald zijn onder § 5, I van toepassing, met uitzondering van deze normen bepaald in § 5, I, 1°, f) en h), § 5, I, 2°, a) en § 5, I, 3°, c). Om te voldoen aan de specifieke normen voor opvoeding en behandeling van de personen met een handicap, moet het dagcentrum bovendien beschikken over een werkplaats voor bezigheid en ergotherapie. Het dagcentrum moet daarenboven aan de volgende normen beantwoorden :

1° in de nabijheid van de zitkamers moeten voldoende sanitaire installaties voorhanden zijn in lokalen die voldoende geventileerd kunnen worden.

Deze sanitaire installaties omvatten ten minste.

- 1 w.c. per 20 personen met een handicap;
- 1 urinoir per 20 personen met een handicap die van het mannelijk geslacht zijn;
- 1 wastafel met stromend water per 6 personen met een handicap;
- voldoende afzonderlijke sanitaire installaties voor de bezoekers en het personeel;

2° de voorziening moet over een bed beschikken dat speciaal bestemd is voor de ziekenverzorging. De profylactische maatregelen bedoeld in § 5, I, 1°, h) zijn hierop van toepassing.

II. Naargelang de categorie van de in het dagcentrum opgenomen personen met een handicap, zijn de normen bepaald in § 5, II tot en met VI, van toepassing.

§ 11. Voor de observatiecentra zijn de normen die bepaald zijn onder § 5, I en VI, b) tot en met d), van toepassing. Daarenboven moet aan de volgende normen voldaan worden :

1° het centrum moet op architectonisch gebied een afzonderlijke eenheid vormen en volledig autonoom zijn ten aanzien van elke andere voorziening;

2° het centrum moet over individuele kamers beschikken, waarvan het aantal wordt bepaald in overleg met de leidend ambtenaar van het Fonds of een door hem hiertoe gemachtigd ambtenaar, rekening houdend met de toestand van de opgenomen personen met een handicap;

3° collectieve kamers vormen kleine eenheden van 3 tot 6 personen.

HOOFDSTUK II. — Subsidiabele oppervlakte

Art. 4. § 1. De maximale bruto gebouwde oppervlakte die voor een investeringssubsidie in aanmerking komt, bedraagt :

- voor een beschutte werkplaats : 10 m² per in aanmerking genomen werknemer;
- voor de centra voor beroepsopleiding : 12,5 m² per in aanmerking genomen opleidingsplaats;
- voor een oriënteringscentrum : 150 m² per technische equipe voor oriëntering die vijf personen omvat. De oppervlakte wordt, afhankelijk van de in aanmerking genomen getalsterkte van de technische equipe, vermeerderd of verminderd. De oppervlakte wordt vermeerderd met 30 m² per observatiezaal waarvan het gebruik als noodzakelijk wordt erkend;
- voor een revalidatiecentrum : 12 m² per in aanmerking genomen opnamecapaciteit, zonder rekening te houden met de gymnastiek- en sportzalen, sportvelden en installaties voor collectieve hydrotherapie met zwembad of gelijkaardige installaties;
- voor de internaten voor minderjarigen : 50 m² per bed voor internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal of sensorieel gehandicapten;
- voor de semi-internaten : 40 m² per plaats voor de semi-internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal of sensorieel gehandicapten;
- voor de tehuizen voor kort verblijf : 60 m² per bed voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal of sensorieel gehandicapten;
- voor de gezinsvervangende tehuizen : 50 m² per bed;
- voor de bezigheidstehuizen : 65 m² per bed voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de dagcentra : 45 m² per plaats voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de observatiecentra : 50 m² per plaats voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten.

§ 2. Bij uitbreiding komt enkel de nieuwgebouwde oppervlakte die tesamen met de oppervlakte van het behouden gedeelte van het bestaande gebouw, de maximum bruto m² gebouwde oppervlakte, vermeld onder § 1 niet overschrijdt, voor subsidiëring in aanmerking.

§ 3. Voor beschutte werkplaatsen wordt voor het vaststellen van de oppervlakte van het in § 2 bedoelde behouden gedeelte geen rekening gehouden met door de subsidiërende overheid toegestane afwijkingen van de per persoon met een handicap voorziene basisoppervlakte.

HOOFDSTUK III. — Investeringsubsidie

Art. 5. § 1. De investeringssubsidie voor de nieuwbouw van een gebouw, uitrusting en meubilering inbegrepen, is vastgesteld op :

- voor de beschutte werkplaatsen : 11 000 fr. per m²;
- voor de centra voor beroepsopleiding : 11 000 fr. per m²;
- voor de oriënteringscentra : 11 000 fr. per m², eventueel te vermeerderen met 4 500 fr. per m² per observatiezaal die als noodzakelijk wordt erkend,
- voor de revalidatiecentra : 17 000 fr. per m²;
- voor de internaten voor minderjarigen : 17 000 fr. per m² voor de internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de semi-internaten : 17 000 fr. per m² voor de semi-internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de tehuizen voor kort verblijf : 22 000 fr. per m² voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten, zowel minderjarigen als meerderjarigen;
- voor de gezinsvervangende tehuizen : 19 000 fr. per m²;
- voor de bezigheidstehuizen : 22 000 fr. per m² voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de dagcentra : 17 000 fr. per m² voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;

- voor de observatiecentra : 17 000 fr. per m2 voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten.

§ 2. Per subsidiebeslissing wordt de investeringssubsidie als volgt verdeeld :

1. ruwbouw :	35 %
2. technische uitrusting :	30 %
3. afwerking :	25 %
4. uitrusting en meubilering :	10 %

Het Fonds kan andere aangepaste percentages bepalen met evenwel een maximum van :

1. ruwbouw :	45 %
2. technische uitrusting :	40 %
3. afwerking :	35 %
4. uitrusting en meubilering :	20 %

Het totaal van de subsidiebeslissingen mag de 100 % van de investeringssubsidie niet overschrijden.

Art. 6. § 1. De investeringssubsidie voor uitbreiding is vastgesteld op :

- voor de beschutte werkplaatsen : 9 000 fr. per m2;
- voor de centra voor beroepsopleiding : 9 000 fr. per m2;
- voor de oriënteringscentra : 9 000 fr. per m2, eventueel te vermeerderen met 4 000 fr. per m2 per observatiezaal die als noodzakelijk wordt erkend;
- voor de revalidatiecentra : 15 000 fr. per m2;
- voor de internaten voor minderjarigen : 15 000 fr. per m2 voor de internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de semi-internaten : 15 000 fr. per m2 voor de semi-internaten voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de tehuizen voor kort verblijf : 20 000 fr. per m2 voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten, zowel minderjarigen als meerderjarigen;
- voor de gezinsvervangende tehuizen : 17 000 fr. per m2;
- voor de bezigheidstehuizen : 20 000 fr. per m2 voor de tehuizen voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de dagcentra : 15 000 fr. per m2 voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;
- voor de observatiecentra : 15 000 fr. per m2 voor de centra voor fysiek gehandicapten en voor mentaal en sensorieel gehandicapten;

§ 2. Voor de eerste uitrusting en meubilering : 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming De vastlegging wordt, indien nodig, aangepast op basis van de eindafrekening, zonder dat deze aanpassing hoger kan zijn dan 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming De op dat moment eventueel te veel ontvangen investeringssubsidie dient onverwijld te worden terugbetaald.

§ 3. De totale som van de investeringssubsidie voor uitbreiding, zoals bepaald in § 1 en § 2, kan niet hoger zijn dan de investeringssubsidie voor nieuwbouw zoals bepaald in artikel 5. In afwijking hiervan wordt de investeringssubsidie voor de bij een revalidatiecentrum horende gymnastiek- en sportzalen, sportvelden en installaties voor collectieve hydrotherapie met zwembad of gelijkaardige installaties vastgesteld op 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. Deze investeringssubsidie wordt indien nodig aangepast op basis van de eindafrekening, zonder dat deze aanpassing hoger kan zijn dan 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. De op dat moment eventueel te veel ontvangen investeringssubsidie dient onverwijld te worden terugbetaald.

Art. 7. § 1. De investeringssubsidie voor verbouwing is vastgesteld op 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. Deze investeringssubsidie wordt, indien nodig, aangepast op basis van de eindafrekening, zonder dat deze aanpassing hoger kan zijn dan 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. De op dat moment eventueel te veel ontvangen investeringssubsidie dient onverwijld te worden terugbetaald.

§ 2. De totale investeringssubsidie voor verbouwing mag ten hoogste 75 % van de in artikel 6, § 1, bepaalde investeringssubsidie voor uitbreiding bedragen.

Art. 8. De investeringssubsidie voor aankoop en de daar noodzakelijk bijbehorende verbouwing, uitrusting en meubilering inbegrepen, bedraagt maximaal 75 % van de investeringssubsidie zoals bepaald in artikel 5. Voor de aankoop kan ten hoogste 60 % van de door het comité van aankoop geschatte venale waarde van het gebouw in aanmerking komen voor de investeringssubsidie.

Art. 9. In een periode van twintig jaar na de voorlopige oplevering van een investering van nieuwbouw, van uitbreiding, van aankoop met verbouwing of van verbouwing, kan geen investeringssubsidie worden verkregen voor hetzelfde project, ongeacht of de investeringssubsidie is verkregen in een andere sector van de persoonsgebonden aangelegenheden. Enkel als een verbouwing noodzakelijk wordt opgelegd door de gewijzigde reglementering of door de opgelegde veiligheidsvoorschriften, kan binnen deze periode een investeringssubsidie voor verbouwing worden verkregen.

Art. 10. § 1. De investeringssubsidie voor bijzondere uitrusting bedraagt 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. Deze investeringssubsidie wordt, indien nodig, aangepast op basis van de eindafrekening, zonder dat deze aanpassing hoger kan zijn dan 60 % van de door de administratie goedgekeurde raming. De op dat moment eventueel te veel ontvangen investeringssubsidie dient onverwijld te worden terugbetaald.

§ 2. De beschutte werkplaatsen krijgen slechts een investeringssubsidie voor bijzondere uitrusting tot een maximum bedrag van 150 000 fr. per in aanmerking komende werknemer. Voor de vaststelling van dit bedrag komen alle reeds voordien effectief uitbetaalde investeringssubsidies in aanmerking, rekening houdend met teruggevorderde subsidies. Ook de investeringssubsidies die aan een andere rechtspersoon werden uitbetaald, maar ten gunste komen van de beschutte werkplaats worden beschouwd als zijnde verleend aan de beschutte werkplaats.

§ 3. Onder deze bijzondere uitrusting wordt verstaan :

1° Voor de beschutte werkplaatsen en voor de centra voor beroepsopleiding, de machines die noodzakelijk zijn voor de exploitatie.

Komen evenwel niet in aanmerking voor subsidiëring :

a) machines en materiaal voor het onderhoud van de werkplaatsen, behalve wanneer er in een centrum voor beroepsopleiding een eigen onderhoudsploeg is of als de opleiding leidt tot de kwalificatie van onderhoudsman of -vrouw;

- b) alle rollend materieel voor het vervoer van personen en goederen van en naar de werkplaats;
- c) alle herstellingen, onderhoud, reserveonderdelen of vervangingen van versleten machines en materiaal;
- d) alle kosten voor leasing;
- e) alle aankopen waarvan de éénheidsprijs minder dan 20 000 fr. bedraagt of die door het Fonds niet als verantwoord beschouwd worden voor de uitgeoefende activiteiten.

Als dit materiaal of deze apparatuur voor het verstrijken van de afschrijvingstermijn vervangen wordt door gelijkaardig of vergelijkbaar materiaal of gelijkaardige apparatuur, wordt de nog af te schrijven waarde aangerekend op de subsidiëring van de vervanging.

2° Voor de oriënteringscentra, voor testmateriaal en -apparatuur en bijzondere uitrusting waarvan de kostprijs 100 000 fr. overschrijdt.

Bij vervreemding van dit materiaal of deze apparatuur vóór het verstrijken van de afschrijvingstermijn, dient 60 % van de nog af te schrijven waarde aan het Fonds terugbetaald te worden.

3° Voor de revalidatiecentra, de apparatuur voor revalidatietechnieken waarvan de eenheidsprijs hoger is dan 200 000 fr. De voor deze apparatuur op basis van dit artikel verleende toelage kan evenwel nooit meer bedragen dan 480 000 fr.

Bij vervreemding van deze apparatuur voor het verstrijken van de afschrijvingstermijn dient 60 % van de nog af te schrijven waarde aan het Fonds terugbetaald te worden.

De bijzondere uitrusting die subsidieerbaar is in het raam van de wetgeving op de volksgezondheid en op de ziekenhuizen, of in het raam van de wetgeving inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, komt evenwel niet in aanmerking voor een investeringssubsidie.

Art. 11. Bij de eerste erkenning van een thuisbegeleidingsdienst wordt een eenmalige investeringssubsidie van 250 000 fr. toegekend voor oprichtings- en uitrustingskosten.

Art. 12. Bij de eerste erkenning van een dienst voor zelfstandig wonen wordt een eenmalige investeringssubsidie van 1 500 000 fr. toegekend voor de inrichting van het oproepingssysteem en van het ADL-centrum. Als de dienst zich uitsluitend richt tot personen met een handicap die aan multiple sclerose lijden en die aanleunen bij een gespecialiseerd ziekenhuis bedraagt de eenmalige investeringssubsidie 1 250 000 fr.

Art. 13. Bij de eerste erkenning van een dienst voor begeleid wonen, wordt een eenmalige investeringssubsidie voor oprichtings- en uitrustingskosten van 250 000 fr. toegekend voor een dienst die zich richt tot minstens 30 gebruikers. Als de dienst zich tot minder gebruikers richt, wordt de investeringssubsidie proportioneel verminderd.

Art. 14. De bedragen van de investeringssubsidie zoals bepaald in de artikelen 5 en 6 worden jaarlijks per 1 januari aangepast aan de bouwindex. De basisindex is die van de eerste januari 1994.

Art. 15. De investeringssubsidie zoals omschreven in de artikelen 5, 6, 7, 8 en 10 is exclusief de BTW tegen het geldende tarief en de algemene onkosten tegen 7 %. De BTW en de algemene onkosten worden tevens gesubsidieerd. Daartoe dient de investeringssubsidie in eerste instantie te worden vermenigvuldigd met 1,07 waarna op het bekomen produkt de BTW tegen het geldende tarief wordt verrekend.

HOOFDSTUK IV. — Slot- en overgangsbepalingen

Art. 16. Worden opgegeven :

- 1° het koninklijk besluit van 4 juni 1969 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen aan de ondergeschikte besturen, aan instellingen van openbaar nut en aan verenigingen zonder winstoogmerk voor het bouwen van tehuizen voor alleenstaande volwassen gehandicapten, voor de aanpassing met dat doel van bestaande inrichtingen, alsmede voor hun uitrusting en eerste meubilering;
- 2° het koninklijk besluit van 27 april 1971 tot vaststelling van het percentage en de toekenningsvoorwaarden van de door de Staat verleende subsidies voor het bouwen, inrichten, uitbreiden, moderniseren en uitrusten van speciale inrichtingen voor intellectueel of fysisch gehandicapten;
- 3° het koninklijk besluit van 3 juni 1971 tot vaststelling van het percentage en de toekenningsvoorwaarden van de door de Staat verleende subsidies voor het bouwen, inrichten, uitbreiden, moderniseren en uitrusten van tehuizen voor kort verblijf voor mentaal of fysisch gehandicapten;
- 4° het koninklijk besluit van 11 september 1974 houdende toekenning van staatstoelagen voor de aankoop en het uitrusten van bestaande gebouwen als inrichting voor gehandicapten;
- 5° het ministerieel besluit van 14 mei 1965 houdende vaststelling van de criteria voor toekenning der toelagen voor de oprichting, de vergroting of de inrichting van centra of diensten voor revalidatie;
- 6° hoofdstuk I van het ministerieel besluit van 22 september 1966 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der toelagen over de oprichting, de vergroting, de inrichting en het onderhoud van de centra voor beroepsopleiding of omscholing van de minder-validen;
- 7° hoofdstuk I van het ministerieel besluit van 30 januari 1967 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der toelagen voor de oprichting, de inrichting en het onderhoud van de centra of diensten voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze;
- 8° het ministerieel besluit van 5 juni 1969 tot vaststelling van de maximumprijs per bed die in aanmerking dient genomen voor de toepassing van het koninklijk besluit van 4 juni 1969 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen aan ondergeschikte besturen, aan instellingen van openbaar nut en aan verenigingen zonder winstoogmerk voor het bouwen van tehuizen voor alleenstaande volwassen gehandicapten, voor de aanpassing met dat doel van bestaande inrichtingen, alsmede voor hun uitrusting en eerste meubilering; zoals gewijzigd en aangevuld bij ministerieel besluit van 15 december 1982;
- 9° het ministerieel besluit van 28 april 1971 tot vaststelling van de maximumprijs die in aanmerking dient genomen voor de toepassing van het koninklijk besluit van 27 april 1971 tot vaststelling van het percentage en de toekenningsvoorwaarden van de door de Staat verleende subsidies voor het bouwen, inrichten, uitbreiden, moderniseren en uitrusten van speciale inrichtingen voor intellectueel of fysisch gehandicapten, zoals gewijzigd en aangevuld bij ministerieel besluit van 15 december 1972;
- 10° het ministerieel besluit van 10 juni 1971 tot vaststelling van de maximumprijs die in aanmerking dient genomen voor de toepassing van het koninklijk besluit van 3 juni 1971 tot vaststelling van het percentage en de toekenningsvoorwaarden van de door de Staat verleende subsidies voor het bouwen, inrichten, uitbreiden, moderniseren en uitrusten van tehuizen voor kort verblijf voor mentaal of fysisch gehandicapten, zoals gewijzigd en aangevuld bij ministerieel besluit van 15 december 1972;
- 11° het ministerieel besluit van 23 januari 1976 houdende vaststelling per bed voor het subsidiëren van de bouw, de aanpassing en de uitrusting van tehuizen voor volwassen gehandicapten;

12° het ministerieel besluit van 23 januari 1976 houdende vaststelling van de maximumprijs per bed voor het subsidiëren van de bouw, de aanpassing en de uitrusting van speciale inrichtingen voor intellectueel of fysisch gehandicapten;

13° het ministerieel besluit van 23 januari 1976 houdende vaststelling van de maximum kostprijs voor het subsidiëren van de bouw, de aanpassing en de uitrusting van tehuizen voor kort verblijf van mentaal of fysisch gehandicapten;

14° het ministerieel besluit van 5 september 1978 houdende vaststelling van de criteria voor toekenning van de toelagen voor de oprichting, de vergroting of de inrichting van beschutte werkplaatsen;

15° de artikelen 80 tot en met 82 van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden voor wat betreft de toelagen voor oprichting, vergroting of inrichting van de voorzieningen;

16° het artikel 22 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 houdende de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor thuisbegeleidingsdiensten, zoals bedoeld in artikel 3, § 1bis van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten;

17° het artikel 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor diensten voor zelfstandig werken van gehandicapte personen zoals bedoeld in artikel 3, § 1bis van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

Art. 17. Het Fonds bepaalt op basis van de bepalingen vastgesteld in uitvoering van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, de afschrijvings- en terugvorderingsregels die van toepassing zijn op de investeringssubsidies die vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit aan de beschutte werkplaatsen, de centra voor beroepsopleiding, de oriënteringscentra en de revalidatiecentra toegekend zijn.

Art. 18. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1994, met uitzondering van de beschutte werkplaatsen, de centra of diensten voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze, de centra voor beroepsopleiding, omscholing of herscholing van mindervaliden en de revalidatiecentra of -diensten die uiterlijk op 15 januari 1994 volgens de geldende reglementering een subsidieaanvraag hebben ingediend, waarvoor dit besluit op 1 januari 1995 in werking treedt.

Art. 19. De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 6 juli 1994.

De minister-president van de Vlaamse regering,
L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,
Mevr. W. DE MEËSTER-DE MEYER

TRADUCTION

n. 4 — 2203

[S-C — 36081]

6 JUILLET 1994. — Arrêté du Gouvernement flamand fixant la subvention globale d'investissement et les normes techniques de la construction pour les structures assurant l'intégration sociale des personnes handicapées

Le Gouvernement flamand,

Vu le décret du 23 février 1994 relatif à l'infrastructure affectée aux matières personnalisables, notamment les articles 6, § 1er, et 11;

Vu l'accord du Ministre flamand chargé du budget, donné le 16 juin 1994;

Vu l'avis du Conseil d'administration du Fonds flamand pour l'intégration sociale de personnes handicapées, donné le 22 février 1994;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 4 juillet 1989;

Vu l'urgence,

Considérant que toute insécurité juridique pendant la transition entre l'ancienne procédure et l'entrée en vigueur de la nouvelle procédure doit être évitée, que toutes les demandes d'investissement récentes ont déjà fait l'objet d'un avis en vue de l'application des nouvelles dispositions du décret relatif au Fonds flamand de l'infrastructure affectée aux matières personnalisables, que l'exécution de ces investissements et en particulier des travaux urgents et des travaux de sécurité d'incendie ne peut plus souffrir aucun délai, que toute incertitude en matière de politique d'investissement aura des répercussions sur la détermination des prix, que par conséquent beaucoup d'initiatives seront freinées, que l'expansion nécessaire de l'infrastructure ne surviendra pas, et que pour toutes ces raisons il s'impose d'exécuter immédiatement les dispositions du décret relatif au Fonds flamand de l'infrastructure affectée aux matières personnalisables;

Sur la proposition du Ministre flamand de l'Emploi et des Affaires sociales et du Ministre flamand des Finances et du Budget, des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille;

Après en avoir délibéré,

Arrête :

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté on entend par :

1° Fonds : le Fonds flamand pour l'intégration sociale des personnes handicapées, créé par le décret du 27 juin 1990;

2° initiateur : la personne morale organisant des prestations de services et de soins dans le cadre des matières personnalisables visées à l'article 5 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;

3° investissement : les dépenses engagées pour les travaux de construction, d'extension et de transformation, l'acquisition, l'équipement ou l'appareillage par des initiateurs, à l'exception de l'achat de terrains;

4° subvention d'investissement : la subvention accordée par le Fonds en tant qu'intervention dans le coût ou le financement de l'investissement par un initiateur;

5° promesse de subvention : engagement de principe d'accorder à un initiateur une subvention d'investissement, valable pendant une certaine période;

6° décision de subvention : engagement d'accorder une subvention d'investissement à un investissement;

7° projet : la partie de l'infrastructure projetée telle que décrite dans le plan maître pour laquelle a été demandée une promesse de subvention ou une décision de subvention;

8° phase de projet : une des quatre phases au maximum d'un projet pouvant faire l'objet d'une décision de subvention; il s'agit des quatre phases suivantes : a) le gros œuvre, b) l'équipement technique, c) le parachèvement et d) l'équipement et le mobilier;

9° plan maître : schéma global et descriptif comportant une estimation des coûts de l'infrastructure projetée par l'initiateur, en fonction du groupe-cible, de la capacité, des délais d'exécution et des développements futurs et un plan financier en proportion de l'exploitation escomptée;

10° construction neuve : une construction entièrement ou partiellement neuve à destination fonctionnelle dans le cadre des matières personnalisables; une construction neuve comprend toujours un gros œuvre;

11° extension : une construction neuve complétant une construction existante à destination fonctionnelle dans le cadre des matières personnalisables;

12° achat : l'acquisition d'un immeuble à affectation fonctionnelle dans le cadre des matières personnalisables; à l'achat, seule la valeur vénale de l'immeuble sans le terrain, est prise en considération; un achat ne peut faire l'objet d'une promesse de subvention ou d'une subvention que si celui-ci s'accompagne ou est suivi nécessairement de travaux de transformation;

13° transformation : toute intervention matérielle à l'exception des travaux d'entretien ou des travaux de remplacement indispensables à cause de l'usure, visant l'amélioration ou la rénovation d'un immeuble à destination fonctionnelle dans le cadre des matières personnalisables ou susceptible d'être affecté à une destination fonctionnelle;

14° atelier protégé : une structure agréée par le Fonds qui a pour but de mettre au travail par priorité les personnes handicapées inscrites au Fonds;

15° centre de formation professionnelle : une structure agréée par le Fonds qui a pour but d'offrir par priorité aux personnes handicapées une formation professionnelle, une réadaptation ou un recyclage;

16° centre d'orientation : un centre ou service agréé par le Fonds assurant une orientation d'études ou professionnelle spécialisée qui s'adresse en particulier aux personnes handicapées;

17° centre de réadaptation fonctionnelle : un centre ou service agréé par le Fonds pour la réadaptation fonctionnelle des personnes handicapées. Les centres intra-muros sont créés au sein d'une structure, avec maintien de leur autonomie administrative et budgétaire, qui est régie par la loi sur les hôpitaux; les centres extra-muros n'ont aucun lien organisationnel avec les hôpitaux;

18° internats pour mineurs : des structures agréées par le Fonds qui assurent, en régime d'internat, le logement, l'entretien, le traitement et l'éducation des personnes handicapées de moins de 21 ans visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés;

19° semi-internats : des structures agréées par le Fonds qui assurent, en régime de semi-internat, le logement, l'entretien, le traitement et l'éducation des personnes handicapées de moins de 21 ans et non scolarisées, visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967;

20° home de court séjour : une structure agréée par le Fonds accueillant pour une courte période, tant le jour comme la nuit, des personnes handicapées visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal précité du 10 novembre 1967;

21° home familial ou home pour travailleurs : une structure agréée par le Fonds assurant l'accueil et l'accompagnement permanent des personnes handicapées adultes visées à l'article 3, § 1er, catégorie 13 de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 et qui sont aptes à être mis au travail dans des entreprises ordinaires ou protégées;

22° home occupationnel, ou home pour non-travailleurs : une structure agréée par le Fonds pour l'accueil, l'accompagnement, le traitement médical et paramédical et les soins des personnes handicapées adultes visées à l'article 3, § 1er, catégorie 13 de l'arrêté royal précité n° 81 du 10 novembre 1967 qui ne sont pas aptes à travailler, même pas dans un milieu de travail protégé; les homes de nursing y sont compris;

23° centre de jour : une structure agréée par le Fonds qui organise en régime de semi-internat, des activités remplaçant le travail à l'intention des personnes handicapées majeures visées à l'article 3, § 1er, catégorie 13 de l'arrêté royal précité n° 81 du 10 novembre 1967 et qui ne sont pas aptes à travailler, même pas dans un atelier protégé;

24° centre d'observation : un centre agréé par le Fonds pour l'observation, l'orientation et l'accompagnement médical, psychologique et pédagogique des personnes handicapées qui accueille, en régime d'internat, des handicapés mineurs souffrant de troubles de l'intelligence ou du caractère en vue d'une recherche multidisciplinaire visant en particulier les aspects neuropsychiatriques, psychopédagogiques et sociaux de leur handicap;

25° service d'aide à domicile : un service agréé par le Fonds destiné aux handicapés, visé à l'article 2, 2° de l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 février 1990 fixant les conditions d'agrément, le fonctionnement et les modalités de subventionnement des services d'aide à domicile tels que visés à l'article 3, § 1erbis de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés;

26° service pour handicapés ayant leur propre demeure : un service agréé par le Fonds pour handicapés physiques tel que visé à l'article 2, 3° de l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 juillet 1990 fixant les conditions d'agrément ainsi que les modalités de fonctionnement et de subventionnement des services pour handicapés habitant chez eux de manière autonome tels que visés à l'article 3, § 1erbis de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967;

27° service assurant la guidance des handicapés ayant leur propre demeure : un service agréé par le Fonds tel que visé à l'article 2, 1° de l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 avril 1990 fixant les conditions d'agrément ainsi que les modalités de fonctionnement et de subventionnement des services assurant la guidance des handicapés mentaux ayant leur propre demeure tels que visés à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967;

CHAPITRE Ier. — Normes techniques et physiques de la construction

Art. 2. Les normes générales en matière de technique et de physique de la construction auxquelles doit satisfaire l'infrastructure à destination fonctionnelle dans le secteur des structures pour l'intégration sociale des personnes handicapées afin de pouvoir bénéficier d'une subvention d'investissement, sont les suivantes :

1° la réglementation en vigueur en matière de sécurité d'incendie;

2° les dispositions de l'arrêté royal du 9 mai 1977 pris en exécution de la loi du 17 juillet 1975 relatif à l'accès d'handicapés aux bâtiments accessibles au public;

- 3° les exigences minimales en matière d'isolation thermique de bâtiments résidentiels telles que fixées par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 décembre 1991;
- 4° les normes NBN éditées par l'Institut belge de Normalisation A.S.B.L. et par le Comité belge de l'Electrotechnique;
- 5° le Règlement général sur la Protection du Travail;
- 6° le Règlement général sur les Installations électriques;
- 7° les cahiers des charges types de l'Etat établis par le Ministère des Travaux publics, actuellement le Ministère de la Communauté flamande, département de l'Environnement et de l'Infrastructure;
- 8° la réglementation en matière d'urbanisme et d'aménagement du territoire;
- 9° la réglementation flamande en matière d'autorisations écologiques.

Art. 3. Les normes spécifiques en matière de technique et de physique de la construction auxquelles doit satisfaire l'infrastructure à destination fonctionnelle dans le secteur des structures pour l'intégration sociale des personnes handicapées afin de pouvoir bénéficier d'une subvention d'investissement, sont les suivantes :

§ 1er. Un atelier protégé doit compter au moins 10 m² par travailleur pris en considération.

§ 2. Un centre de formation professionnelle doit compter au moins 12,5 m² par poste de formation pris en considération.

§ 3. I. Un centre d'orientation doit garantir l'intimité des personnes examinées par la présence de locaux suffisants de sorte que chaque personne handicapée qui se présente puisse être examinée dans un local distinct.

II. Un centre d'orientation doit compter au moins 150 m² par équipe technique d'orientation qui comprend cinq personnes. La superficie est majorée ou diminuée en proportion de l'effectif de l'équipe technique pris en considération. La superficie est majorée de 30 m² par salle d'observation dont l'usage est reconnu comme indispensable.

§ 4. I. Pour un centre de réadaptation fonctionnelle, l'infrastructure doit répondre aux normes en matière de technique et de physique de la construction de façon que le centre, en fonction de la nature de la réadaptation dispensée et des personnes admises à la réadaptation, satisfait aux obligations réglementaires en matière d'hygiène pour les établissements de soins, aux normes imposées par la législation sur les hôpitaux et aux normes imposées par l'Institut national d'assurance maladie invalidité en matière de réadaptation fonctionnelle.

II. Un centre de réadaptation doit compter au moins 12 m² par capacité d'admission prise en considération sans tenir compte des salles de gymnastique et de sports, des terrains de sports et des installations pour l'hydrothérapie collective comportant une piscine ou des installations similaires.

§ 5. Internats pour mineurs.

I. Normes applicables à tous les internats pour mineurs :

1. Normes spécifiques pour l'hygiène générale des bâtiments.

- a) La structure doit être établie dans un milieu tranquille et sain.
- b) Les bâtiments doivent être entretenus régulièrement et l'humidité ou l'infiltration d'eau doit être combattue.
- c) La température dans les chambres doit se situer entre 18 et 20 degrés Celsius, quelles que soient les conditions atmosphériques; un feu ouvert est interdit et l'installation de chauffage ne peut émettre des poussières ou des gaz.
- d) Tous les locaux doivent pouvoir être ventilés et aérés; un éclairage électrique suffisant et un éclairage de secours efficace sont indispensables.
- e) Il doit y avoir suffisamment d'eau potable dans le bâtiment.
- f) Dans les chambres à coucher et dans les salles de séjour ou à la proximité de celles-ci, doivent se trouver, en quantités suffisantes, des installations sanitaires abritées dans des locaux suffisamment ventilés.

Ces installations sanitaires comportent au moins :

- 1 w.c. par 10 personnes handicapées âgées de plus de 3 ans;
- 1 w.c. adaptés à la taille, par 5 enfants entre 8 mois et 3 ans;
- 1 w.c. ou urinoir supplémentaire par 10 personnes handicapées du sexe masculin;
- 1 bain ou douche par 10 personnes handicapées âgées de plus de 3 ans;
- 1 bain par 6 personnes handicapées âgées de moins de 3 ans;
- les bains doivent être équipés de douches à main mobiles pourvues d'eau chaude et d'eau froide; les bains doivent être surélevés afin de faciliter la délivrance des soins par le personnel;
- le nombre de tables d'habillement doit être suffisant;
- 1 lavabo à eau courante dans une chambre commune par 3 personnes handicapées;
- 1 lavabo à eau courante par chambre individuelle;
- des installations sanitaires distinctes suffisantes pour les visiteurs et le personnel.
- g) La structure doit disposer d'une installation ménagère suffisante. La cuisine et, le cas échéant, la buanderie-lingerie doivent être aménagées de telle façon qu'elles ne diffusent pas d'odeurs et de vapeurs incommodantes et elles ne peuvent communiquer directement avec les chambres des patients. Les structures comportant une section pour enfants de moins de 3 ans doivent disposer d'une biberonnerie pourvue d'appareillage de stérilisation.
- h) Les structures pour 30 personnes handicapées ou plus doivent disposer de locaux distincts pour la délivrance de soins aux malades et pour l'isolement des personnes atteintes d'affections contagieuses ou de personnes présumées en être atteintes, à concurrence d'un lit par 25 personnes handicapées. Ces locaux doivent disposer d'installations sanitaires distinctes et d'une propre cuisine diététique; elles doivent avoir les moyens nécessaires pour désinfecter les locaux, les vêtements et la literie ou pouvoir faire appel à la collaboration régulière d'un service de désinfection.

2. Normes spécifiques pour le logement des personnes handicapées. L'espace destiné à ces personnes consiste en :

a) des chambres à coucher individuelles ou communes d'une superficie suffisante.

Les chambres à coucher communes sont réparties en unités de 11 lits au maximum qui sont espacés l'un de l'autre de 80 cm au moins; la superficie est de 3 m² au moins par enfant de moins de 3 ans, de 5 m² par enfant de 3 à 10 ans et de 6 m² par enfant âgé de plus de 10 ans.

Les chambres individuelles ont une superficie minimale de 8 m².

La chambre du garde doit être à proximité des dortoirs et un éclairage nocturne est indispensable;

b) une salle de séjour adaptée aux besoins des personnes handicapées (salle à manger, salle de jeux, living) d'une superficie totale de 4 m² par personne handicapée; cette salle de séjour n'a pas de communication directe avec les classes et les ateliers. Le personnel doit disposer de salles de séjour distinctes suffisantes.

3. Normes spécifiques pour l'éducation et le traitement des personnes handicapées. La structure doit disposer :

- a) d'une section médicale comportant au moins un espace pour le médecin, qui est équipé comme local pour la recherche clinique;
- b) d'un local destiné à l'administration et au service social;
- c) de classes qui répondent aux normes du ministère de l'Enseignement si la structure dispense une éducation pédagogique;
- d) d'un local destiné aux examens psychologiques, pourvu du matériel nécessaire;
- e) des locaux destinés à la réadaptation fonctionnelle et pourvus du matériel nécessaire qui satisfait aux techniques modernes, aux exigences du groupe-cible et à la réadaptation dispensée.

II. Normes applicables aux internats accueillant des mineurs des catégories 1, 2, 5, 6, 8, 9 et 12 telles que visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967, sans préjudice des normes prévues sous I :

- a) les structures à étages doivent disposer de suffisamment d'ascenseurs pour personnes;
- b) les couloirs doivent être dépourvus si possible, de rugosités du sol, de marches, d'escaliers et d'autres obstacles, les couloirs doivent être munis de poignées;
- c) un nombre suffisant de w.c. doivent être assez larges et spacieuses pour donner accès aux voitures et chaises roulantes; ils doivent être munis de barres d'appui;
- d) les bains, les douches et les lavabos doivent être facilement accessibles;
- e) la structure doit disposer de locaux destinés à la kinésithérapie, la physiothérapie, l'hydrothérapie et l'ergothérapie et pourvus d'équipement, d'appareillage et d'instruments répondant aux techniques modernes.

III. Normes applicables aux internats accueillant des mineurs des catégories 3 et 4 telles que visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967, sans préjudice des normes prévues sous I.

- a) les structures à étages doivent disposer de suffisamment d'ascenseurs pour personnes;
- b) la structure doit disposer d'un local pour kinésithérapie et d'un appareil respiratoire et d'oxygène.

IV. Normes applicables aux internats accueillant des mineurs de la catégorie 7 telle que visée à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967, sans préjudice des normes prévues sous I.

- 1° Pour la structure s'adressant aux personnes souffrant de troubles de la parole et de l'ouïe :

- a) elle doit disposer d'un local pour l'audiométrie qui est pourvu d'un système d'isolation acoustique permettant la réadaptation individuelle de l'ouïe et de la parole;
- b) lors de la construction de la structure des mesures spéciales doivent être prises pour éviter la propagation de vibrations et d'ondes de fréquences basses.

- 2° Pour la structure s'adressant aux personnes souffrant de troubles de la vue :

- a) lors de la construction et de l'aménagement de la structure, des mesures spéciales doivent être prises pour éviter une lumière trop vive ou aveuglante;
- b) les chambres communes doivent être divisées en petites unités individuelles où le matériel et l'équipement est à portée de main.

V. Normes applicables aux internats accueillant des mineurs des catégories 10 et 11 telles que visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967, sans préjudice des normes prévues sous I :

- a) la surveillance des dortoirs sera facilitée par l'usage judicieux de panneaux en verre;
- b) toute unité de soins doit disposer d'une infirmerie équipée d'une baignoire;
- c) les déchets et le linge sale doivent être évacués dans des récipients hermétiquement fermés afin d'éviter la production d'odeurs ou être incinérés sur place;
- d) dans la proximité des dortoirs doivent être aménagés une salle de séjour et un office pour la distribution des repas;
- e) des terrasses et des cours intérieures doivent être aménagées pour prendre de l'air frais quand le temps le permet.

VI. Normes applicables aux internats accueillant des mineurs des catégories 10 et 14 telles que visées à l'article 3, § 1er de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967, sans préjudice des normes prévues sous I :

- a) par dérogation aux dispositions du § 5, I, 2°, a), les chambres communes sont aménagées en petites unités de 3 à 6 personnes handicapées au maximum;
- b) les chambres individuelles et communes doivent être aménagées de telle façon que la surveillance est facilement réalisable; à cet effet, le soi-disant verre de sécurité doit être judicieusement utilisé;
- c) les portes des chambres et des dortoirs doivent s'ouvrir vers l'extérieur;
- d) les fenêtres ne peuvent avoir qu'une petite ouverture réglable.

§ 6. Les semi-internats :

I. Sans préjudice des normes prévues au § 5, I, à l'exception des normes prévues au § 5, I, 1°, f) et h) et 2°, a) les normes suivantes sont applicables à tous les semi-internats :

1° dans la proximité des salles de séjour doivent être prévues des installations sanitaires dans des locaux pouvant être suffisamment ventilés. Ces installations sanitaires comprennent au moins :

- 1 w.c. par 20 personnes handicapées;
- 1 urinoir par 20 personnes handicapées du sexe masculin;
- 1 lavabo à eau courante par 6 personnes handicapées;
- des installations sanitaires distinctes suffisantes pour les visiteurs et le personnel.

2° la structure doit disposer d'un lit spécialement destiné aux malades. Les mesures prophylactiques visées au § 5, I, 1°, h) sont applicables.

II. Suivant la catégorie des personnes handicapées admises au semi-internat, les normes prévues au § 5, I à VI inclus, sont d'application.

§ 7. Les homes de court séjour sont régis par les normes prévues au § 5, I, à l'exception des normes prévues sous § 5, I, 3°, c) à e) inclus.

§ 8. Les maisons familiales sont régies par les normes suivantes :

- a) les maisons consistent en des unités indépendantes de 30 personnes handicapées au maximum;
- b) elles doivent être érigées dans ou près d'une agglomération offrant de l'emploi aux résidents;
- c) elles doivent disposer de chambres individuelles et communes. Chaque chambre commune ne peut compter plus de 4 lits et sa superficie doit avoir au moins 6 m² par lit; les chambres individuelles doivent avoir une superficie minimale de 8 m²;

- d) elles doivent disposer d'une salle de séjour de jour et d'une salle à manger. La salle de séjour de jour doit avoir une superficie de 3 m² au moins par personne, la salle à manger, 1,5 m² au moins par personne;
- e) elles doivent disposer d'installations sanitaires convenables qui comprennent au moins :
- 1 lavabo fixe à eau courante par 2 lits pour les résidents occupant une chambre commune;
 - 1 lavabo fixe par chambre individuelle;
 - 1 bain ou douche par 10 personnes;
 - 1 w.c. par 10 personnes;
 - les résidents doivent pouvoir se laver facilement leurs mains pendant la journée; à cet effet, des lavabos fixes sont installés près des w.c. et des salles à manger;
- f) elles doivent disposer d'une cuisine convenablement équipée;
- g) le système de chauffage doit pouvoir maintenir une température de 20°, quelles que soient les conditions atmosphériques;
- h) le bureau de la direction, la salle des soins, le parloir pour visiteurs et les locaux où loge le surveillant responsable doivent avoir une superficie collective de 60 m²;
- i) les maisons accueillant des handicapés autres que des handicapés mentaux, doivent prendre les mesures architectoniques nécessaires afin de garantir la sécurité et la circulation fluide des personnes handicapées.

§ 9. Les homes occupationnels.

I. Les homes occupationnels sont régis par les normes prévues au § 5, I à l'exception de la norme prévue au § 5, I, 3°, c). Afin de répondre aux normes spécifiques en matière d'éducation et de traitement des personnes handicapées, le home doit en outre disposer d'un atelier pour activités occupationnelles et ergothérapeutiques.

II. En fonction de la catégorie des personnes handicapées admises aux homes occupationnels, les normes prévues au § 5, II à VI inclus, sont applicables.

§ 10. Les centres de jour :

I. Les centres de jours sont régis par les normes prévues au § 5, I, à l'exception des normes fixées au § 5, I, 1°, f) et h), § 5, I, 2°, a) et § 5, I, 3°, c). Afin de répondre aux normes spécifiques en matière d'éducation et de traitement des personnes handicapées, le centre de jour doit en outre disposer d'un atelier pour activités occupationnelles et ergothérapeutiques. Le centre de jour doit en outre satisfaire aux normes suivantes :

1° des installations sanitaires suffisantes doivent être prévues près des salles de séjour dans des locaux suffisamment ventilés.

Ces installations sanitaires comprennent au moins :

- 1 w.c. par 20 personnes handicapées;
- 1 urinoir par 20 personnes handicapées du sexe masculin;
- 1 lavabo à eau courante par 6 personnes handicapées;
- des installations sanitaires distinctes pour les visiteurs et le personnel.

2° la structure doit disposer d'un lit spécialement destiné à la délivrance de soins aux malades. Les mesures prophylactiques visées au § 5, I, 1°, h) sont applicables.

II. En fonction de la catégorie des personnes handicapées admises au centre de jour, les normes prévues au § 5, II à VI inclus, sont applicables.

§ 11. Les centres d'observation sont régis par les normes fixées au § 5, I et VI, b) à d) inclus. Les normes suivantes doivent en outre être observées :

1° le centre doit constituer une unité distincte sur le plan architectural et ne pas dépendre de toute autre structure;

2° le centre doit disposer de chambres individuelles dont le nombre est fixé de commun accord avec le fonctionnaire dirigeant du Fonds ou le fonctionnaire délégué par lui, compte tenu de l'état de la personne handicapée admise;

3° les chambres collectives constituent des petites unités de 3 à 6 personnes.

CHAPITRE II. — Superficie subventionnable

Art. 4. § 1er. La superficie bâtie brute maximale admise à la subvention d'investissement s'élève à :

- pour un atelier protégé : 10 m² par travailleur pris en compte;
- pour les centres de formation professionnelle : 12,5 m² par poste de formation pris en compte;
- pour un centre d'orientation : 150 m² par équipe technique d'orientation qui comprend cinq personnes. La superficie est majorée ou diminuée en fonction de l'effectif de l'équipe technique prise en compte. La superficie est majorée de 30 m² par salle d'observation dont l'usage est reconnu comme indispensable;
- pour un centre de réadaptation fonctionnelle : 12 m² par capacité d'admission prise en considération, sans tenir compte des salles de gymnastique et de sports, des terrains de sports et des installations pour l'hydrothérapie collective comportant une piscine ou des installations similaires;
- pour les internats pour mineurs : 50 m² par lit dans le cas des internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux ou sensoriels;
- pour les semi-internats : 40 m² par place pour les semi-internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux ou sensoriels;
- pour les homes de court séjour : 60 m² par lit pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les maisons familiales : 50 m² par lit;
- pour les homes occupationnels : 65 m² par lit pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres de jour : 45 m² par place pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres d'observation : 50 m² par place pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels.

§ 2. En cas d'extension, seule la superficie nouvellement bâtie qui, additionnée à la superficie de la partie maintenue du bâtiment existant, ne dépasse pas la superficie bâtie brute maximale exprimée en m², visée au § 1er, est admise aux subventions.

§ 3. Pour les ateliers protégés, les dérogations à la superficie de base prévue par personne handicapée, autorisées par l'autorité accordant la subvention, ne s'appliquent pas à la superficie de la partie maintenue visée au § 2.

CHAPITRE III. — Subvention d'investissement

Art. 5. § 1er. La subvention d'investissement pour la construction neuve d'un bâtiment, y compris l'équipement et l'ameublement, est fixée à :

- pour les ateliers protégés : 11 000 F par m²;
- pour les centres de formation professionnelle : 11 000 F par m²;
- pour les centres d'orientation : 11 000 F par m² à majorer le cas échéant de 4 500 F par m² par salle d'observation reconnue comme indispensable;
- pour les centres de réadaptation fonctionnelle : 17 000 F par m² pour les internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les internats pour mineurs : 17 000 F par m² pour les internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les semi-internats : 17 000 F par m² pour les semi-internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les homes de court séjour : 22 000 F par m² pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels tant mineurs que majeurs;
- pour les maisons familiales : 19 000 F par m²;
- pour les homes occupationnels : 22 000 F par m² pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres de jour : 17 000 F par m² pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres d'observation : 17 000 F par m² pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;

§ 2. Par décision de subvention, la subvention d'investissement est répartie comme suit :

1. gros-œuvre :	35 %
2. équipement technique :	30 %
3. parachèvement :	25 %
4. équipement et ameublement :	10 %

Le Fonds peut déterminer d'autres taux qui sont toutefois plafonnés à :

1. gros-œuvre :	45 %
2. équipement technique :	40 %
3. parachèvement :	35 %
4. équipement et ameublement :	20 %

L'ensemble des décisions de subvention ne peut pas dépasser 100 % de la subvention d'investissement.

Art. 6. § 1er. La subvention d'investissement pour l'extension est fixée à :

- pour les ateliers protégés : 9 000 F par m²;
- pour les centres de formation professionnelle : 9 000 F par m²;
- pour les centres d'orientation : 9 000 F par m², à majorer le cas échéant de 4 000 F par m² par salle d'observation reconnue comme indispensable;
- pour les centres de réadaptation fonctionnelle : 15 000 F par m²;
- pour les internats pour mineurs : 15 000 F par m² pour les internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les semi-internats : 15 000 F par m² pour les semi-internats accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les homes de court séjour : 20 000 F par m² pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels tant mineurs que majeurs;
- pour les maisons familiales : 17 000 F par m²;
- pour les homes occupationnels : 20 000 F par m² pour les homes accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres de jour : 15 000 F par m² pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;
- pour les centres d'observation : 15 000 F par m² pour les centres accueillant des handicapés physiques et des handicapés mentaux et sensoriels;

§ 2. En ce qui concerne l'équipement et le mobilier d'installation : 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. L'adaptation de l'engagement se fait si nécessaire sur base du décompte final, sans que cette adaptation puisse être supérieure à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. La subvention d'investissement éventuellement reçue en trop à ce moment doit immédiatement être remboursée.

§ 3. La somme totale de la subvention d'investissement pour l'extension telle que fixée dans les §§ 1er et 2 ne peut pas être supérieure à la subvention d'investissement pour une construction neuve telle que fixée dans l'article 5. Par dérogation, la subvention d'investissement pour les salles de gymnastique et de sports, les terrains de sports et les installations pour l'hydrothérapie collective comportant une piscine ou des installations similaires, appartenant à un centre de réadaptation fonctionnelle est fixée à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. Cette subvention d'investissement est adaptée, si nécessaire, sur la base du décompte final sans que cette adaptation puisse être supérieure à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. La subvention d'investissement éventuellement reçue en trop doit immédiatement être remboursée.

Art. 7. § 1er. La subvention d'investissement pour la transformation est fixée à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. L'adaptation de cette subvention d'investissement se fait si nécessaire sur base du décompte final, sans que cette adaptation puisse être supérieure à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. La subvention d'investissement éventuellement reçue en trop à ce moment doit immédiatement être remboursée.

§ 2. La subvention globale d'investissement pour la transformation s'élève à 75 % au maximum de la subvention d'investissement pour l'extension telle que fixée dans l'article 6, § 1er.

Art. 8. La subvention d'investissement pour l'achat et pour la transformation, l'équipement et l'ameublement nécessairement impliqués, s'élève à 75 % au maximum de la subvention d'investissement telle que fixée à l'article 5. En ce qui concerne l'achat, 60 % au maximum de la valeur vénale du bâtiment estimée par le comité d'achat sont pris en compte pour une subvention d'investissement.

Art. 9. Pendant une période de vingt ans après la réception provisoire d'un investissement d'une construction neuve, d'une extension, d'un achat avec transformation ou d'une transformation, aucune subvention d'investissement ne peut être obtenue pour le même projet, même si la subvention d'investissement a été obtenue dans un autre secteur de matières personnalisables. Seul lorsque la transformation est imposée par une réglementation modifiée ou par des prescriptions de sécurité imposées, une subvention d'investissement peut être obtenue pendant cette période.

Art. 10. § 1er. La subvention d'investissement pour l'équipement spécial, s'élève à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. L'adaptation de cette subvention d'investissement se fait si nécessaire sur base du décompte final, sans que cette adaptation puisse être supérieure à 60 % de l'estimation approuvée par l'administration. La subvention d'investissement éventuellement reçue en trop à ce moment doit immédiatement être remboursée.

§ 2. Les ateliers protégés n'ont droit qu'à une subvention d'investissement pour équipement spécial s'élevant à 150 000 F par travailleur pris en compte. Sont prises en compte pour la détermination de ce montant, toutes les subventions effectivement octroyées auparavant, compte tenu des subventions récupérées. Les subventions d'investissement octroyées à une autre personne morale mais qui bénéficient à l'atelier protégé, sont considérées comme étant allouées à l'atelier protégé.

§ 3. Par équipement spécial il faut entendre :

1° Pour les ateliers protégés et les centres de formation professionnelle, les machines nécessaires à l'exploitation.

Ne sont toutefois pas admis aux subventions :

- a) les machines et le matériel pour l'entretien des ateliers, sauf si le centre de formation professionnelle dispose d'une propre équipe d'entretien ou si la formation mène à la qualification d'agent d'entretien;
- b) tout le matériel roulant pour le transport de personnes et de marchandises aux ateliers;
- c) toutes les réparations, l'entretien, les pièces de rechange ou le remplacement de machines et de matériel usés;
- d) tous les frais de leasing;
- e) tous les achats dont le prix unique ne dépasse pas 20 000 F ou que le Fonds juge injustifiés dans le cadre des activités entreprises.

Si ce matériel ou cet appareillage est remplacé avant l'expiration du délai d'amortissement par du matériel ou de l'appareillage similaire ou comparable, la valeur à amortir est déduite de la subvention allouée pour leur remplacement.

2° Pour les centres d'orientation, le matériel et l'appareillage d'épreuve et l'équipement spécial dont le prix de revient ne dépasse pas 100 000 F.

En cas d'aliénation de ce matériel ou de cet appareillage avant l'expiration du délai d'amortissement, 60 % de la valeur à amortir doivent être remboursés au Fonds.

3° Pour les centres de réadaptation fonctionnelle, l'appareillage destiné aux techniques de réadaptation dont le prix unique dépasse 200 000 F. La subvention octroyée pour cet appareillage en vertu du présent article ne peut toutefois pas dépasser 480 000 F.

En cas d'aliénation de cet appareillage avant l'expiration du délai d'amortissement, 60 % de la valeur à amortir doivent être remboursés au Fonds.

L'équipement spécial qui est subventionnable dans le cadre de la législation sur la santé publique et sur les hôpitaux ou dans le cadre de la législation sur l'assurance obligatoire pour soins médicaux et allocations, ne peut pas bénéficier d'une subvention d'investissement.

Art. 11. Lors du premier agrément d'un service d'aide à domicile, une subvention d'investissement unique de 250 000 F est allouée pour couvrir les frais de création et d'équipement.

Art. 12. Lors du premier agrément d'un service pour handicapés ayant leur propre demeure, une subvention d'investissement unique de 1 500 000 F est allouée pour l'installation du système d'appel et du centre AVJ. Si le service s'adresse exclusivement aux personnes handicapées souffrant de sclérose en plaques et se rattache à un hôpital spécialisé, la subvention d'investissement unique s'élève à 1 250 000 F.

Art. 13. Lors du premier agrément d'un service assurant la guidance des handicapés, ayant leur propre demeure, une subvention d'investissement unique de 250 000 F pour frais de création et d'équipement est allouée au service qui s'adresse à 30 personnes au moins. Si le service s'adresse à moins de personnes, la subvention d'investissement est réduite proportionnellement.

Art. 14. Les montants de la subvention d'investissement tels que déterminés dans les articles 5 et 6 sont annuellement adaptés à l'indice de la construction au 1er janvier. L'indice de base est celui du 1er janvier 1994.

Art. 15. La subvention d'investissement telle que décrite dans les articles 5, 6, 7, 8, et 10 est hors TVA au tarif en vigueur et les frais généraux à 7 %. La TVA et les frais généraux sont également subventionnés. A cet effet, la subvention d'investissement sera multipliée en première instance par 1,07, après quoi la TVA au tarif en vigueur sera calculée sur le produit obtenu.

CHAPITRE IV. — Dispositions finales et transitoires

Art. 16. Sont abrogés :

- 1° l'arrêté royal du 4 juin 1969 relatif à l'intervention de l'Etat en matière de subventions aux administrations subordonnées, aux établissements d'utilité publique et aux associations sans but lucratif, pour la construction de homes pour handicapés adultes isolés, pour l'aménagement dans ce but d'établissements existants ainsi que pour leur équipement et leur mobilier d'installation;
- 2° l'arrêté royal du 27 avril 1971 déterminant le taux et les conditions d'octroi des subventions allouées par l'Etat pour la construction, l'aménagement, l'agrandissement, la modernisation et l'équipement d'établissements spéciaux pour handicapés mentaux et physiques;
- 3° l'arrêté royal du 3 juin 1971 déterminant le taux et les conditions d'octroi des subventions allouées par l'Etat pour la construction, l'aménagement, l'agrandissement, la modernisation et l'équipement de homes de court séjour pour handicapés mentaux ou physiques;
- 4° l'arrêté royal du 11 septembre 1974 relatif aux subventions de l'Etat pour l'achat et l'équipement de constructions existantes destinées à servir d'établissements pour des handicapés;
- 5° l'arrêté ministériel du 14 mai 1985 fixant les critères d'octroi des subsides à la création, l'agrandissement ou l'aménagement de centres ou de services de réadaptation fonctionnelle;
- 6° le chapitre 1er de l'arrêté ministériel du 22 septembre 1966 fixant les critères d'octroi des subsides à la création, l'agrandissement, l'aménagement et l'entretien des centres de formation ou de réadaptation professionnelle pour handicapés;

7° le chapitre Ier de l'arrêté ministériel du 30 janvier 1967 fixant les critères d'octroi des subsides à la création, l'agrandissement, l'aménagement et l'entretien des centres ou services d'orientation professionnelle spécialisée;

8° l'arrêté ministériel du 5 juin 1969 fixant le coût maximum par lit à prendre en considération pour l'application de l'arrêté royal du 4 juin 1969 relatif à l'intervention de l'Etat en matière de subvention aux administrations subordonnées, aux établissements d'utilité publique et aux associations sans but lucratif, pour la construction de homes pour handicapés adultes isolés, pour l'aménagement dans ce but d'établissements existants ainsi que pour leur équipement et leur mobilier d'installation, tel qu'il a été modifié et complété par l'arrêté ministériel du 15 décembre 1982;

9° l'arrêté ministériel du 28 avril 1971 fixant le prix maximum à prendre en considération pour l'application de l'arrêté royal du 27 avril 1971 déterminant le taux et les conditions d'octroi des subventions allouées par l'Etat pour la construction, l'aménagement, l'agrandissement, la modernisation et l'équipement d'établissements spéciaux pour handicapés mentaux et physiques, tel qu'il a été modifié et complété par l'arrêté ministériel du 15 décembre 1972;

10° l'arrêté ministériel du 10 juin 1971 fixant le prix maximum à prendre en considération pour l'application de l'arrêté royal du 3 juin 1971 déterminant le taux et les conditions d'octroi des subventions allouées par l'Etat pour la construction, l'aménagement, l'agrandissement, la modernisation et l'équipement de homes de court séjour pour handicapés mentaux ou physiques, tel qu'il a été modifié et complété par l'arrêté ministériel du 15 décembre 1972;

11° l'arrêté ministériel du 23 janvier 1976 portant fixation du coût maximum par lit pour le calcul des subsides à la construction, l'aménagement et l'équipement des homes pour handicapés adultes;

12° l'arrêté ministériel du 23 janvier 1976 portant fixation du prix maximum par lit pour le calcul des subsides à la construction, l'aménagement et l'équipement d'établissements spéciaux pour handicapés mentaux ou physiques;

13° l'arrêté ministériel du 23 janvier 1976 portant fixation du coût maximum pour le calcul des subsides à la construction, l'aménagement et l'équipement de homes de court séjour pour handicapés mentaux ou physiques;

14° l'arrêté ministériel du 5 septembre 1978 fixant les critères d'octroi des subsides à la création, l'agrandissement ou l'aménagement d'ateliers protégés;

15° les articles 80 à 82 inclus de l'arrêté royal du 5 juillet 1963 concernant le reclassement social des handicapés, pour ce qui concerne la création, l'agrandissement ou l'aménagement des structures;

16° l'article 22 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 février 1990 fixant les conditions d'agrément, le fonctionnement et les modalités de subventionnement des services d'aide à domicile tels que visés à l'article 3, § 1er bis de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés;

17° l'article 18 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 juillet 1990 fixant les conditions d'agrément ainsi que les modalités de fonctionnement et de subventionnement des services pour handicapés habitant chez eux de manière autonome visés à l'article 3, § 1er bis de l'arrêté royal n° 81 du 10 novembre 1967 créant un Fonds de soins médico-socio-pédagogiques pour handicapés.

Art. 17. Le Fonds fixe sur base des dispositions arrêtées en exécution de la loi du 16 avril 1963 concernant le reclassement social des handicapés, les règles d'amortissement et de récupération applicables aux subventions d'investissement accordées aux ateliers protégés, aux centres d'orientation professionnelle, aux centres d'orientation et aux centres de réadaptation fonctionnelle avant la date d'entrée en vigueur du présent arrêté.

Art. 18. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er juillet 1994, à l'exception des ateliers protégés, des centres ou services d'orientation professionnelle spécialisée, des centres d'orientation professionnelle, de réadaptation et de recyclage des handicapés et des centres ou services de réadaptation fonctionnelle qui ont introduit le 15 janvier 1994 au plus tard une demande de subvention suivant la réglementation en vigueur, pour lesquels l'arrêté entre en vigueur le 1er janvier 1995.

Art. 19. Le Ministre flamand des Finances et du Budget, des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 6 juillet 1994.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

L. VAN DEN BRANDE

La Ministre flamande des Finances et du Budget,
des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille,

Mme W. DE MEESTER-DE MEYER

N. 94 — 2204

[S-C — 36083]

6 JULI 1994. — Besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de werking en het financieel beheer van het Vlaams Infrastructuurfonds voor persoonsgebonden aangelegenheden

De Vlaamse regering,

Gelet op het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, inzonderheid op de artikelen 4, § 3, 9, § 2 en 10;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting, gegeven op 16 juni 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat elke rechtsonzekerheid tussen de overgang van de oude procedure en de inwerkingtreding van de nieuwe procedure moet vermeden worden, dat alle recente aanvragen tot investering reeds zijn geadviseerd wet het oog op de toepassing van de nieuwe decreetsbepalingen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, dat de uitvoering van deze investeringen en in het bijzonder voor de dringende werken en de brandbeveiligingswerken niet op zich kan laten wachten, dat elke onzekerheid in het